

I

(Законодателни актове)

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА 2013/37/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 26 юни 2013 година

за изменение на Директива 2003/98/ЕО относно повторната употреба на информацията в общественения сектор

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Документите, предоставени от органите от общественения сектор на държавите членки, представляват огромен, разнообразен и ценен фонд от ресурси, който може да бъде от полза за икономиката на знанието.
- (2) Директива 2003/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 ноември 2003 г. относно повторната употреба на информация в обществения сектор ⁽³⁾ установява минимален набор от правила, уреждащи повторната употреба и практическите средства за улесняване на повторната употреба на съществуващи документи, притежавани от органите от обществения сектор в държавите членки.
- (3) Политиката за свободен достъп до данните, която насърчава широкото наличие и повторната употреба на информацията от обществения сектор за частни или търговски цели с минимални или никакви правни, технически или финансови ограничения и която подпомага обмена на информация не само за икономическите оператори, но също така и за обществеността, може да играе важна роля за ускоряване на разработката на нови услуги, основани на новаторски начини за комби-

ниране и използване на такава информация, за стимулиране на икономическия растеж и насърчаване на социалната ангажираност. Това обаче изисква равнопоставени условия на конкуренция на ниво Съюз по отношение на разрешаването на повторна употреба на документи, което не може да бъде постигнато, ако продължи прилагането на различните правила и практики на държавите членки или на съответните органи от обществения сектор.

- (4) Разрешаването на повторната употреба на документи, притежавани от орган от обществения сектор, създава добавена стойност за повторните ползватели, за крайните потребители и за обществото като цяло, а в много случаи и за самия орган от обществения сектор, като насърчава прозрачността и отчетността и осигурява обратна връзка с повторните ползватели и крайните потребители, която позволява на съответния орган от обществения сектор да подобри качеството на събираната информация.
- (5) Откакто през 2003 г. беше приет първият набор правила за повторна употреба на информация от обществения сектор, количеството данни в света, включително данните от обществения сектор, се увеличи експоненциално, като се генерират и събират нови видове данни. Същевременно сме свидетели на продължаващата еволюция в областта на технологиите за анализ, използване и обработка на данни. Тази динамична технологична еволюция прави възможно създаването на нови услуги и приложения, които са основани върху използването, събирането и комбинирането на данни. Правилата, приети през 2003 г., вече не съответстват на бързите промени, в резултат на което съществува риск да бъдат пропуснати икономическите и социални възможности, предлагани от повторната употреба на данни от обществения сектор.
- (6) Същевременно държавите членки вече са установили политики на повторна употреба съгласно Директива 2003/98/ЕО и някои от тях възприемат амбициозни подходи за свободен достъп до данни, за да направят повторната употреба на достъпни данни от обществения сектор по-лесна за гражданите и дружествата над минималното ниво, зададено със същата директива. С оглед да се предотврати прилагането на различни правила

⁽¹⁾ ОВ С 191, 29.6.2012 г., стр. 129.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 13 юни 2013 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 20 юни 2013 г.

⁽³⁾ ОВ L 345, 31.12.2003 г., стр. 90.

в различните държави членки, което представлява пречка за трансграничното предлагане на продукти и услуги, както и да се направят сходните публични масиви от данни повторно употребяеми за паневропейски приложения, основани на тях, необходима е поне минимална хармонизация, за да се определи кои публични масиви от данни могат да подлежат на повторна употреба на вътрешния информационен пазар, която да е в съответствие със съответния режим на достъп.

- (7) Директива 2003/98/ЕО не съдържа задължение относно достъпа до документи или задължение за разрешаване на повторна употреба на документите. Решението за предоставяне на разрешение за повторна употреба зависи от държавите членки или от съответния орган от общественния сектор. Същевременно Директива 2003/98/ЕО се опира на националните правила за достъп до документи и следователно съгласно същата директива не се изисква разрешение за повторна употреба на документите, когато достъпът е ограничен (например, националните правила ограничават достъпа до граждани или предприятия, които се докаже, че имат конкретен интерес от получаването на достъп до документите) или изключен (например, националните правила изключват достъпа поради чувствителния характер на документите, наред с другото, въз основа на съображения за националната сигурност, отбраната и обществената сигурност). Някои държави членки изрично са свързали правото на повторна употреба с това право на достъп така, че всички общодостъпни документи са и разрешени за повторна употреба. В други държави членки връзката между двата набора от правила е по-малко ясна и това е източник на правна несигурност.
- (8) Поради това Директива 2003/98/ЕО следва да бъде изменена, за да предвиди ясно задължение за държавите членки да позволят повторната употреба на всички общодостъпни документи, освен ако достъпът е ограничен или изключен съгласно националните правила за достъп до документи и при спазване на другите изключения, предвидени в настоящата директива. Измененията, предвидени с настоящата директива, не целят определяне или промяна на режимите за достъп в държавите членки, което остава тяхна отговорност.
- (9) Като се вземат предвид правото на Съюза и международните задължения на държавите членки и на Съюза, по-специално съгласно Бернската конвенция за защита на литературни и художествени произведения и Споразумението за свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуална собственост, документи, за които правата върху интелектуалната собственост са притежание на трети страни, следва да се изключат от обхвата на Директива 2003/98/ЕО. Ако трета страна е била първоначалният притежател на право на интелектуална собственост върху документ, който е съхраняван от библиотеки, включително университетски библиотеки, музеи и архиви и срокът на закрила на тези права още не е изтекъл, за целите на настоящата директива същият документ следва да се разглежда като документ, за който правата върху интелектуалната собственост са притежание на трети страни.
- (10) Директива 2003/98/ЕО следва да се прилага за документи, чието предоставяне е включено в обществените задачи на съответните органи от общественния сектор съгласно определеното в закона или други задължителни правила на държавата членка. При липсата на такива правила обществените задачи следва да се определят в съответствие с общата административна практика на държавите членки, при условие че обхватът на обществените задачи е прозрачен и подлежи на преразглеждане. Обществените задачи може да бъдат формулирани общо или според конкретния случай за отделни органи от общественния сектор.
- (11) Настоящата директива следва да се изпълнява и прилага в пълно съответствие с принципите, свързани със защитата на личните данни съгласно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработката на лични данни и за свободното движение на тези данни⁽¹⁾. По-специално е добре да се отбележи, че съгласно тази директива държавите членки следва да определят условията, при които обработването на лични данни е законно. Освен това, един от принципите на посочената директива е, че личните данни не трябва да бъдат обработвани след събиране по начин, който е несъвместим с конкретните, ясно формулирани и законни цели, за които тези данни са били събрани.
- (12) Директива 2003/98/ЕО следва да не засяга правата, включително имуществените и неимуществените права, с които служителите на органи от общественния сектор се ползват съгласно националните правила.
- (13) Освен това, ако даден документ бъде предоставен за повторна употреба, съответният орган от общественния сектор следва да запази правото си да използва документа.
- (14) Обхватът на Директива 2003/98/ЕО следва да бъде разширен, за да обхване библиотеки, включително университетски библиотеки, музеи и архиви.
- (15) Една от основните цели за изграждането на вътрешния пазар е създаването на благоприятни условия за развитието на услуги, които да се предлагат на територията на целия Съюз. Библиотеките, музеите и архивите притежават значително количество ценни информационни ресурси от общественния сектор, особено след като проектите за цифровизация доведоха до увеличаване на количеството на цифровите материали в обществената сфера. Тези сбирки на културното наследство и свързаните с тях метаданни представляват потенциална основа за продукти и услуги с цифрово съдържание и предлагат огромен потенциал за иновативна повторна употреба в някои сектори, като например образованието и туризма. По-широките възможности за повторната употреба на обществени материали от областта на културата следва, наред с другото, да допринасят за използването на потенциала на тези материали от дружествата в Съюза, като допринасят за икономическия растеж и създаването на нови работни места.

(¹) ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.

- (16) Налице са значителни разлики в правилата и практиките на държавите членки по отношение на използването на културните ресурси в общественния сектор, което представлява пречка пред разгръщането на икономическия потенциал на тези ресурси. Тъй като библиотеките, музеите и архивите продължават да инвестират в цифровизация, много от тях вече предоставиха достъп до тяхно съдържание от обществената сфера с цел повторна употреба, а много се търсят активно възможности за повторната употреба на това съдържание. Въпреки това, тъй като културните институции оперират в твърде различни регулаторни и културни среди, техните практики по отношение на оползотворяването на съдържание са се развили по различен начин.
- (17) Тъй като разликите между националните правни уредби и практики или липсата на яснота пречат на безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар и нормалното развитие на информационното общество в Съюза, следва да се извърши минимална хармонизация на националните правила и практики във връзка с повторната употреба на обществени материали от областта на културата в библиотеки, музеи и архиви.
- (18) Разширяването на обхвата на Директива 2003/98/ЕО следва да се ограничи до три вида културни институции – библиотеки, включително университетски библиотеки, музеи и архиви, защото техните сбирки са и ще стават все по-ценни материали за повторна употреба при много продукти, като например мобилните приложения. Други видове културни институции (като например оркестри, опери, балети и театри), включително и архивите на тези институции, следва да останат извън обхвата поради тяхната специфика на „сценични изкуства“. Тъй като почти всички техни материали са обхванати от правата върху интелектуалната собственост на трети страни и следователно ще продължат да остават извън приложното поле на посочената директива, включването им в обхвата ще има малък ефект.
- (19) Цифровизацията е важно средство за осигуряване на по-голям достъп и повторното използване на материалите от областта на културата с цел образование, работа или развлечение. Тя също така предлага значителни икономически възможности, като позволява по-лесно интегриране на материалите от областта на културата в цифровите услуги и продукти, подпомагайки по този начин създаването на работни места и растежа. Тези аспекти бяха подчертани, наред с другото, в резолюцията на Европейския парламент от 5 май 2010 г. относно „Еурогеапа – следващи стъпки“⁽¹⁾, в препоръката 2011/711/ЕС на Комисията от 27 октомври 2011 г. относно цифровизацията и предоставянето чрез Интернет на материали в областта на културата, както и за съхранението на материали в цифров вид⁽²⁾, и в свързаните с това заключения на Съвета от 10 май 2012 г. относно цифровизацията и предоставянето чрез интернет на материали в областта на културата, както и за съхранението на материали в цифров вид⁽³⁾. Тези документи
- определят перспективите за регламентиране на правните, финансовите и организационните аспекти на цифровизацията на европейското културно наследство и публикуването му в интернет.
- (20) За улесняване на повторната употреба органите от общественния сектор, когато е възможно и целесъобразно, следва да предоставят документите в отворени и машинночетими формати и заедно с метаданните им с възможно най-голяма точност и изчерпателност, във формат, който да гарантира оперативна съвместимост, т.е. чрез обработката им по начин, съответстващ на принципите, които уреждат изискванията за съвместимост и използваемост на пространствената информация съгласно Директива 2007/2/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2007 г. за създаване на инфраструктура за пространствена информация в Европейската общност (INSPIRE)⁽⁴⁾.
- (21) Следва да се счита, че даден документ е в машинночетим формат, ако е под формата на файл, който е структуриран така, че да позволява лесното му идентифициране, разпознаване и извличане на специфични данни чрез програмни приложения. Данните, кодирани във файлове, които са структурирани в машинночетим формат, са машинночетими данни. Машинночетимите формати могат да бъдат отворени или да бъдат защитени от право на собственост; те могат да бъдат официални стандарти или не. Документи, кодирани във файлов формат, който ограничава автоматичната обработка поради факта, че данните не могат въобще или не могат лесно да бъдат извлечени от тези документи, не следва да се считат за такива в машинночетим формат. Държавите членки, по целесъобразност, следва да насърчават използването на отворени, машинночетими формати.
- (22) Ако органите от общественния сектор налагат такси за повторната употреба на документи, тези такси по принцип следва да бъдат ограничени до пределните разходи. Все пак, следва да се вземе предвид нуждата да не се пречи на нормалното функциониране на органите от общественния сектор, които трябва да генерират приходи за покриване на значителна част от своите разходи, свързани с изпълнението на обществените им задачи, или на разходите, свързани със събирането, изготвянето, възпроизводството и разпространението на определени документи, предоставяни на разположение за повторна употреба. В такива случаи органите от общественния сектор следва да могат да налагат такси над пределните разходи. Такива такси следва да се определят в съответствие с обективни, прозрачни и подлежащи на проверка критерии, а общите приходи от предоставянето и разрешаването на повторна употреба на документи не следва да надвишават разходите за събиране, изготвяне, възпроизводство и разпространение, наред с получаването на разумна възвръщаемост от инвестицията. Изискването за генериране на приходи с цел покриване на значителна част от разходите на органите от общественния сектор, свързани с изпълнението на обществените им задачи, или на разходите, свързани със събирането, изготвянето, възпроизводството и разпространението на определени документи, не е необходимо да бъде правно изискване, а може да произтича например от административни практики на държавите членки. Това изискване следва да се преглежда редовно от държавите членки.

⁽¹⁾ ОВ С 81 Е, 15.3.2011 г., стр. 16.

⁽²⁾ ОВ L 283, 29.10.2011 г., стр. 39.

⁽³⁾ ОВ С 169, 15.6.2012 г., стр. 5.

⁽⁴⁾ ОВ L 108, 25.4.2007 г., стр. 1.

- (23) Библиотеките, музеите и архивите следва също така да могат да налагат такси над пределните разходи, за да не се препятства нормалното им функциониране. В случая на тези органи от общественния сектор общите приходи от предоставянето и разрешаването на повторна употреба на документи през съответния отчетен период не следва да надвишават разходите за събиране, изготвяне, възпроизводство, разпространение, съхранение и уреждане на правата върху документите, наред с разумната възвръщаемост на инвестицията. За целите на библиотеките, музеите и архивите и при отчитане на техните особености, цените, определяни от частния сектор за повторната употреба на идентични или подобни документи, могат да се вземат предвид при изчисляване на разумната възвръщаемост на инвестицията.
- (24) Горните граници за таксите, определени в настоящата директива, не засягат правото на държавите членки да прилагат по-ниски такси или изобщо да не събират такси.
- (25) Държавите членки следва да определят критериите за налагането на такси над пределните разходи. В тази връзка държавите членки могат, например, да определят такива критерии в националните правила или могат да посочат съответен орган или органи, различни от органа от общественния сектор, които да отговарят за определянето на тези критерии. Този орган следва да бъде организиран в съответствие с конституционните и правните системи на държавите членки. Той може да бъде съществуващ орган с бюджетни изпълнителни правомощия и политическа отговорност.
- (26) Във връзка с всяка повторна употреба на даден документ, органите от общественния сектор могат да налагат условия, когато това е уместно, чрез лицензия, като например посочване на източника и потвърждение за това дали документът е променен по някакъв начин от повторния ползвател. Лицензиите за повторна употреба на информация от общественния сектор следва да поставят възможно най-малко ограничения за повторната употреба, като например ги ограничават до посочване на източника. Важна роля в това отношение имат отворените лицензии, предоставени онлайн, които гарантират по-широки права на повторна употреба без технически, финансови или географски ограничения и се основават на отворени формати за данни. Поради това държавите членки следва да насърчават използването на отворени лицензии, които в крайна сметка следва да се превърнат в обща практика в целия Съюз.
- (27) Комисията подкрепи разработването на онлайн индекс за информацията от общественния сектор със съответните показатели за изпълнение във връзка с повторната употреба на информация от общественния сектор във всички държави членки. Редовната актуализация на този индекс ще допринесе за обмена на информация между държавите членки и за предоставянето на информация относно политиките и практиките в целия Съюз.
- (28) Средствата за правна защита следва да включват възможността за преразглеждане от безпристрастен орган по преразглеждане. Този орган може да бъде вече съществуващ национален орган, като например националният орган по конкуренцията, националният орган по достъпа до документи или национален съдебен орган. Този орган следва да бъде организиран в съответствие с конституционните и правните системи на държавите членки и не следва да пречи на използването на средствата за правна защита, с които по правило разполагат заявителите за повторна употреба на документи. Все пак той следва да е различен от механизма на държавата членка, с който се определят критериите за налагане на такси над пределните разходи. Средствата за правна защита следва да включват възможността за преразглеждане на отрицателни решения, както и на решения, които позволяват повторната употреба, но все пак могат да засягат заявителите по друг начин, по-специално чрез прилагането на правила за налагане на такси. Процесът на преразглеждане следва да бъде бърз, в съответствие с потребностите на бързо променящия се пазар.
- (29) При установяването на принципите за повторна употреба на документи следва да се спазват правилата за конкуренцията и да се избягва, доколкото е възможно, сключването на споразумения за изключителни права между органите от общественния сектор и частни партньори. Все пак, с цел предоставяне на услуги от обществен интерес, понякога може да се окаже необходимо прилагането на изключително право за повторна употреба на конкретни документи от общественния сектор. Наред с другото, такъв може да бъде случаят, когато нито един търговски издател не е съгласен да публикува информацията без такова изключително право. За да се вземе предвид този въпрос, Директива 2003/98/ЕО разрешава при условията на редовен преглед сключването на споразумения за изключителни права, когато изключителното право е необходимо за предоставянето на услуга от обществен интерес.
- (30) След разширяването на обхвата на Директива 2003/98/ЕО, така че да включва библиотеките, включително университетските библиотеки, музеите и архивите, е целесъобразно да се вземат предвид съществуващите различия в държавите членки по отношение на цифровизацията на културните ресурси, която не могат да бъдат регламентирани ефективно от съществуващите правила на същата директива относно споразуменията за изключителни права. Съществуват множество споразумения за сътрудничество между библиотеки, включително университетски библиотеки, музеи, архиви и частни партньори, които включват цифровизация на културните ресурси, като на частните партньори се предоставят изключителни права. Практиката показва, че тези публично-частни партньорства могат да улеснят пълноценното използване на културните сбирки и същевременно да ускорят достъпа на гражданите до културното наследство.
- (31) Когато дадено изключително право е свързано с цифровизация на културни ресурси, може да е необходим определен период на изключителност, в който това право да предоставя на частния партньор възможност за възвръщане на инвестицията му. Този период обаче следва да бъде ограничен във времето и да е възможно най-кратък, за да се спази принципът, че представляващите обществено достояние материали следва да останат обществено достояние и след като бъдат цифровизирани. Периодът на изключителното право на цифровизиране на

- културните ресурси по принцип не следва да надвишава 10 години. Всеки период на изключителност, който надвишава 10 години, следва да подлежи на преразглеждане, като се вземат предвид технологичните, финансовите и административните промени в средата след постигането на договореността. Освен това всяко публично-частно партньорство за цифровизацията на културните ресурси следва да предоставя на партньорската културна институция пълните права по отношение на употребата на цифровизираните културни ресурси след прекратяване на договореността.
- (32) С цел да се отчетат надлежно договори и други договорености, които предоставят изключителни права и които са сключени преди влизането в сила на настоящата директива, следва да бъдат създадени подходящи преходни мерки за защита на интересите на заинтересованите страни, когато техните изключителни права не отговарят на изискванията за изключенията, разрешени съгласно настоящата директива. Тези преходни мерки следва да дават възможност за продължаване действието на изключителните права на страните си до края на договора или в случай на договори с неопределена продължителност или – при договори с много дълга продължителност – да продължат действието си за достатъчно дълъг период, който да позволи на страните да предприемат подходящи мерки. Тези преходни мерки не следва да се прилагат за договори и други договорености, сключени след влизането в сила на настоящата директива, но преди прилагането на националните мерки за транспониране на настоящата директива, за да се избегнат ситуации, в които се сключват договори или други дългосрочни договорености, които не са в съответствие с настоящата директива, с цел да се заобиколят бъдещите национални мерки за транспониране, които ще бъдат приети. Следователно договорите и другите договорености, сключени след влизане в сила на настоящата директива, но преди началната дата на прилагане на националните мерки по транспониране, следва да бъдат в съответствие с настоящата директива, считано от датата на прилагане на националните мерки за транспониране на настоящата директива.
- (33) Тъй като целите на настоящата директива, а именно да улесни създаването на информационни продукти и услуги на цялата територия на Съюза, базирани на документи на органи от общественния сектор, да осигури ефективно трансгранично използване на документи на органи от общественния сектор, от една страна, от частни предприятия, и по-специално от малките и средните предприятия, за информационни продукти и услуги с добавена стойност, а от друга страна, от граждани, за да се улесни свободното разпространение на информацията и комуникацията, не могат да бъдат постигнати от държавите членки в достатъчна степен, вследствие на което поради присъщия паневропейски мащаб на горепосочените действия те могат да се постигнат по-успешно на ниво на Съюза, Съюзът може да предприеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа за пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.
- (34) Настоящата директива спазва основните права и се съобразява с принципите, признати по-специално от Хартата на основните права на Европейския съюз, включително защитата на личните данни (член 8) и правото на собственост (член 17). Нищо в настоящата директива не следва да се тълкува или прилага по начин, който не е съобразен с Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи.
- (35) Необходимо е да се гарантира, че държавите членки докладват на Комисията за степента на повторна употреба на информация от общественния сектор, условията, при които тя се предоставя, и практиките за правна защита.
- (36) Комисията следва да подпомага последователно държавите членки при прилагането на настоящата директива чрез издаването на насоки след консултации със заинтересованите страни, по-специално относно препоръчителни стандартни лицензии, бази данни и таксуване за повторната употреба на документите.
- (37) Поради това Директива 2003/98/ЕО следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 2003/98/ЕО се изменя, както следва:

1) Член 1 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

i) буква а) се заменя със следното:

„а) документи, предоставянето на които е дейност, попадаща извън обхвата на обществената задача на съответните органи от общественния сектор съгласно определеното от закона и или от други задължителни правила в държавата членка, а при липса на такива правила – съгласно определението в съответствие с общата административна практика във въпросната държава членка, при условие че обхватът на обществените задачи е прозрачен и подлежи на преглед;“;

ii) буква в) се заменя със следното:

„в) документи, които са изключени от достъп по силата на режимите за достъп в държавите членки, включително въз основа на:

— защита на националната сигурност (например държавна сигурност), отбраната или обществената безопасност,

— статистическа поверителност,

— търговска поверителност (например, търговски, професионални или дружествени тайни);“;

iii) вмъкват се следните точки:

- „ва) документи, достъпът до които е ограничен по силата на режимите за достъп в държавите членки, включително в случаи, при които гражданите или дружествата трябва да докажат конкретен интерес, за да получат достъп до документи;
- вб) части от документи, които съдържат само емблеми, гербове и отличителни знаци;
- вв) документи, достъпът до които е изключен или ограничен по силата на режимите за достъп на основание защитата на личните данни, както и части от документи, достъпни по силата на тези режими, които съдържат лични данни, чиято повторна употреба е определена от закона като несъвместима със закона за защита на физическите лица по отношение на обработката на лични данни;“;

iv) буква д) се заменя със следното:

„д) документи, притежание на учебни и изследователски заведения, включително организации, създадени за разпространение на резултати от научноизследователска дейност, училища и университети, освен университетски библиотеки и“;

v) буква е) се заменя със следното:

„е) документи, притежание на културни институции, различни от библиотеки, музеи и архиви.“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Настоящата директива надгражда и не засяга режимите на достъп в държавите членки.“;

в) в параграф 4 думата „Общността“ се заменя с думата „Съюза“.

2) Към член 2 се добавят следните точки:

„6. „машинночетим формат“ означава файлов формат, който е структуриран по начин, по който софтуерните приложения да могат лесно да идентифицират, разпознават и извличат специфични данни, включително отделни факти и тяхната вътрешна структура;

7. „отворен формат“ означава файлов формат, който не зависи от платформа и е предоставен на обществеността без никакви ограничения, които биха възпрепятствали повторната употреба на документите;

8. „официален отворен стандарт“ означава стандарт, който е установен в писмена форма и описва спецификациите за изискванията как да се осигури софтуерна оперативна съвместимост;

9. „университет“ означава всеки орган от общественния сектор, който след завършване на средно образование предоставя образование, водещо до академични степени.“

3) Член 3 се заменя със следното:

„Член 3

Общ принцип

1. Ако са изпълнени условията на параграф 2, държавите членки гарантират, че документите, за които се прилага настоящата директива в съответствие с член 1, се предоставят за повторна употреба за търговски или нетърговски цели съгласно условията, посочени в глави III и IV.

2. По отношение на документи, за които правата върху интелектуалната собственост са притежание на библиотеки, включително университетски библиотеки, музеи и архиви, държавите членки гарантират, че когато повторната употреба на документите е разрешена, такива документи са на разположение за повторна употреба за търговски и нетърговски цели в съответствие с условията, посочени в глави III и IV.“

4) В член 4 параграфи 3 и 4 се заменят със следното:

„3. В случай на отрицателно решение, органите от общественния сектор представят на заявителя основанията за отказа, почиващи на съответните разпоредби от режима за достъп в тази държава членка или на националните разпоредби, приети в съответствие с настоящата директива, и по-специално на член 1, параграф 2, букви а)–вв) или на член 3. В случаите, в които отрицателното решение се основава на член 1, параграф 2, буква б), органите от общественния сектор включват препратка към физическо или юридическо лице, което притежава правата, в случай че това е известно, или, като алтернатива, към издалото разрешението лице, от което органът от общественния сектор е получил съответния материал. Библиотеките, включително университетските библиотеки, музеите и архивите обаче не са задължени да включват такава препратка.

4. Всички решения относно повторна употреба съдържат позоваване на средствата за правна защита, в случай че заявителят желае да обжалва решението. Средствата за правна защита включват възможността за преразглеждане от непристрастен орган по преразглеждане с подходящи експертни познания, като например националният орган по конкуренцията, националният орган по достъпа до документи или национален съдебен орган, чиито решения са задължителни за съответния орган от общественния сектор.“

5) Член 5 се заменя със следното:

„Член 5

Налични формати

1. Органите от общественния сектор предоставят своите документи в съществуващите формати или езици и по възможност и целесъобразност – в отворен, машинночетим формат заедно със съответните метаданни. Както форматът, така и метаданните следва, доколкото е възможно, да съответстват на официални отворени стандарти.

2. Параграф 1 не включва задължение за органите от общественения сектор да създават или адаптират документи или да предоставят извадки, с цел да спазят този параграф, когато това би било свързано с непропорционално големи усилия, излизачи извън рамките на една проста операция.

3. На основание на настоящата директива от органите от общественения сектор не може да се изисква да продължават производството и съхраняването на определен тип документи с оглед повторната употреба на такива документи от частна организация или организация от общественения сектор.“

б) Член 6 се заменя със следното:

„Член 6

Принципи на таксуването

1. Ако за повторната употреба на документи се налагат такси, тези такси са ограничени до пределните разходи, извършени за тяхното възпроизвеждане, предоставяне и разпространение.

2. Параграф 1 не се прилага по отношение на:

- а) органи от общественения сектор, от които се изисква да генерират приходи за покриване на значителна част от разходите им, които са свързани с изпълнението на обществените им задачи;
- б) по изключение, документи, по отношение на които от съответния орган от общественения сектор се изисква да генерира достатъчно приходи с цел покриване на значителна част от разходите, свързани със събирането, производството, възпроизвеждането и разпространението на документите. Тези изисквания се определят от закона или от други задължителни правила в държавата членка. При липса на такива правила изискванията се определят в съответствие с общата административна практика в държавата членка;
- в) библиотеки, включително университетски библиотеки, музеи и архиви.

3. В случаите, посочени в параграф 2, букви а) и б), съответните органи от общественения сектор изчисляват общите такси в съответствие с обективни, прозрачни и проверими критерии, които се определят от държавите членки. Общият приход на тези органи от доставяне и разрешаване на повторна употреба на документи за съответния счетоводен период не надвишава разходите по събирането, производството, възпроизвеждането и разпространението заедно с разумна възвръщаемост на инвестицията. Таксите се изчисляват в съответствие на приложимите счетоводни принципи по отношение на съответните органи от общественения сектор.

4. В случаите, в които таксуването се извършва от органите от общественения сектор, посочени в параграф 2, буква в), общият приход от доставяне и разрешаване на повторна употреба на документи за съответния счетоводен период не надвишава разходите по събирането,

производството, възпроизвеждането, разпространението, съхранението и уреждането на ползването на права заедно с разумна възвръщаемост на инвестицията. Таксите се изчисляват в съответствие на приложимите счетоводни принципи по отношение на съответните органи от общественения сектор.“

7) Член 7 се заменя със следното:

„Член 7

Прозрачност

1. В случай на стандартни такси за повторна употреба на документи, притежание на органите от обществения сектор, всички приложими условия и действителният размер на тези такси, включително и базата за изчисляване на тези такси, се определят предварително и се публикуват, при възможност и по целесъобразност посредством електронни средства.

2. В случай на такси за повторна употреба, различни от посочените в параграф 1, въпросният орган от обществения сектор посочва предварително кои фактори са взети предвид при изчисляването на тези такси. При поискване органът от обществения сектор посочва и начина, по който са изчислени тези такси във връзка с конкретното искане за повторна употреба.

3. Изискванията, посочени в член 6, параграф 2, буква б), се определят предварително от държавите членки. Те се публикуват при възможност и по целесъобразност посредством електронни средства.

4. Органите от обществения сектор гарантират, че заявителите за повторна употреба на документи са информирани относно наличните средства за правна защита, свързани с решенията или практиките, които се отнасят за тях.“

8) В член 8 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Органите от обществения сектор могат да разрешат повторната употреба безусловно или могат да поставят условия, когато това е целесъобразно, чрез лицензия. Тези условия не налагат ненужни ограничения върху възможностите за повторна употреба и не се използват с цел ограничаване на конкуренцията.“

9) Член 9 се заменя със следното:

„Член 9

Практически механизми

Държавите членки създават практически механизми, които да улеснят търсенето на документи, които са на разположение за повторна употреба, като например списъци с основни документи и съответните метадани, достъпни при възможност и по целесъобразност онлайн и в машинночетим формат, както и портални уебсайтове, които съдържат връзки към списъците с материали. При възможност държавите членки улесняват многоезичното търсене на документи.“

10) Член 11 се изменя, както следва:

а) към параграф 2 се добавя следната алинея:

„Настоящият параграф не се прилага за цифровизацията на културни ресурси.“;

б) вмъква се следният параграф:

„2а. Независимо от параграф 1, в случаите, в които дадено изключително право е свързано с цифровизация на културни ресурси, периодът на изключителност в общия случай не надвишава 10 години. В случаите, когато този период надвишава 10 години, продължителността му подлежи на преразглеждане през 11-та година и, ако е приложимо, на всеки седем години след това.

Договореностите, предоставящи изключителни права, посочени в първа алинея, са прозрачни и се оповестяват публично.

Когато съществува изключително право, посочено в първа алинея, съответният орган от обществения сектор получава безплатно копие от цифровизираните културни ресурси като част от тази договореност. Това копие се предоставя за повторна употреба в края на срока за ползване на изключителни права.“;

в) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Изключителните договорености, съществуващи към 1 юли 2005 г., които не отговарят на изискванията за прилагане на изключенията по параграф 2, се прекратяват с изтичането на договора, но при всички случаи не по-късно от 31 декември 2008 г.“;

г) добавя се следният параграф:

„4. Без да засяга параграф 3, изключителните договорености, съществуващи към 17 юли 2013 г., които не отговарят на изискванията за прилагане на изключения, предвидени в параграфи 2 и 2а, се прекратяват с изтичането на договора, но при всички случаи не по-късно от 18 юли 2043 г.“.

11) Член 13 се заменя със следното:

„Член 13

Преглед

1. Комисията извършва преглед на прилагането на настоящата директива преди 18 юли 2018 г. и съобщава резултатите от този преглед, заедно с всички предложения за изменение на настоящата директива, на Европейския парламент и на Съвета.

2. Държавите членки представят на всеки 3 години доклад на Комисията за наличието на информация от обществения сектор за повторна употреба, условията, при които тя се предоставя, и практиките за правна защита. Въз основа на този доклад, който се оповестява публично, държавите членки извършват преглед на прилагането на член 6, по-специално по отношение на таксуването над пределните разходи.

3. Прегледът, посочен в параграф 1, има за предмет специално обхвата и въздействието от настоящата директива, включително степента на увеличение на повторната употреба на документи от обществения сектор, последиците от принципите, приложени при таксуването, и повторната употреба на официални текстове от законодателен и административен характер, взаимодействието между правилата за защита на данните и възможностите за повторна употреба, както и по-нататъшните възможности за усъвършенстване на безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар и развитието на европейска индустрия на съдържанието.“.

Член 2

1. До 18 юли 2015 г. държавите членки приемат и публикуват законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията за тях.

Държавите членки прилагат тези мерки считано от 18 юли 2015 г.

2. Когато държавите членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

Член 3

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 26 юни 2013 година.

За Европейския парламент
Председател
M. SCHULZ

За Съвета
Председател
A. SHATTER